

SVENSK FISKERITIDSKRIFT

Dr. TH. THORSTEN EKMAN

34:E ÅRG.

1925

HÄFT. 5.

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.
UPPSALA

Fiskare!

Fiskenät, bodda och obodda, **notslingar**, liksom **ryssjor** och **mjärdar** köpas bläst och billigast från vår gamla, välkända fabrik. Första pris vid alla besökta utställningar, däribland guldmedaljer i London, Göteborg, Malmö, Stockholm och Bergen. Priskurant gratis och franko.

SVENSKA FISKREDSKAPSAKTIEBOLAGET - STOCKHOLM

STRÖMMINGSBURKAR

blanka och dekorerade för alla inläggningar

Tillverkas av: **Nordiska Bleckemballagefabriken** Infordra offert
GEFLE • Telefon 35 09.

FÖR FISKET erhålles prima *Notslingar* för Älfsket, *Nät* och *Nätslingor* till Sill, *Strömming*, *Skarpsill* (vassbuk), *Spättor*, *Torsk*, *Lax* samt insjöfisk. Lager av *Krok*, *Revar*, *Fiskgarner* och *Seart Mattvarp*. Prima nytillverkade *Amerikanska Gummistövelar* för Jakt och Fiske. **S. O. Jonassons Nätaffär, Raus**. Telefon Råå 75.

l:ma malen Björkbark

billigt till salu hos

Garvämnes A.-B. Weibull, Landskrona

FISKERITILLSYNINGSMAN

Tjänsten som tillsyningsman inom norra distriktet av Stockholms läns och stads hushållningssällskaps verksamhetsområde kungöres härmed till ansökan ledig att tillträdas den 1 januari 1926 eller eventuellt senare efter överenskommelse.

Löneförmåner: grundlön 1,400 kr., 3 ålderstillägg à 200 kr. efter respektive 5, 10 och 15 års väl vitsordad tjänstgöring samt dyrtidstillägg lika med för statstjänstemän vid verk med nyreglerad lönestat.

Traktamentsersättning f. n. kr. 8 pr dag samt reseersättning för 3:dje klass på järnväg och skjuts efter en häst.

Kompetensfordringar: avlagd examen vid fiskeriskola med av Kungl. Lantbruksstyrelsen fastställd eller godkänd undervisningsplan samt minst fem års praktik som fiskare.

Ansökan skall, åtföljd av ålders- och andra betyg vara inkommen till Hushållningssällskapet, adr. Box 222, Stockholm, före den 3 december 1925. Sökande skall, om så påfordras, vara beredd att mot reseersättning på kallelse iakttaga personlig inställelse.

Fiskeritillsyningsmannen skall vara bosatt i Norrtälje.

Närmare upplysningar erhållas å *Hushållningssällskapets expedition, Mästersamuelsgatan 47, Stockholm.*

Fiskerikommittén.

Svensk Fiskeri-Tidskrift

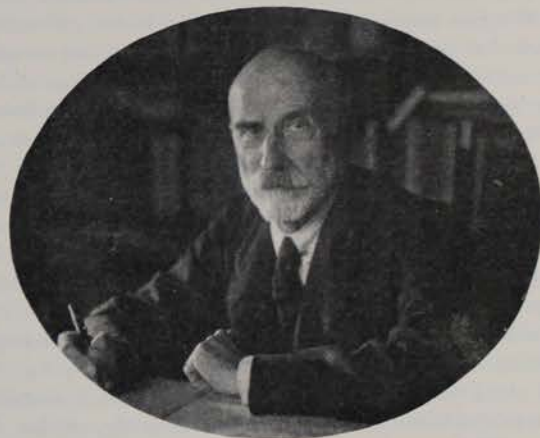
UTGIVARE D:R TH. THORSTEN EKMAN.

FISKERIINTENDENT.

34:e årg.

1925

Häft. 5

Oscar Nordqvist.

Den 15 oktober avled byråchefen d:r OSCAR F. NORDQVIST i sitt hem på Lidingön.

Dödsfallet kom icke oväntat, länge hade han varit hemsökt av sjukdom, och till sist måste ju kroppen duka under. Ovanstående bild är tagen för några månader sedan; den visar de redan då färade anletsdrag.

gen men antyder också hans ännu kvarvarande och utnyttjade arbetslust.

OSCAR NORDQVIST föddes i Viborg i Finland den 20 maj 1858. Först ägnade han sig åt den militära banan och blev stabskapten vid finska gardesbataljonen. Under tiden hade han emellertid fått intresse för zoologi och deltog som etnograf och zoolog vid Vegaexpeditionen. Efter hemkomsten fortsatte han på den vetenskapliga banan och blev filosofie doktor år 1886 i Helsingfors. Vetenskapligt intresserad och praktiskt lagd kom han att vända sin häg till fiskeriväsendet och år 1889 blev han inspektör för fiskerierna i Finland. Som sådan verkade han med stor framgång under flera år, arbetade fram flera förbättringar i landets fiskerilagstiftning, stiftade Fiskeriföreningen i Finland och grundade »Fiskeritidskrift för Finland», vilken han under flera år redigerade. Allt som allt, NORDQVISTS förtjänst om fiskeriernas utveckling i Finland är stor. År 1902 blev han av den Bobrikoffska regeringen avskedad, sedan han, misshaglig för denna på grund av sina varmt fosterländska åsikter, pressats att officiellt yttra sig i en värnpliktspolitisk fråga. Den finska fiskeriföreningen anställde honom då som sin fiskerikonsulent, men då regeringen meddelade föreningen, att dess stora statsbidrag¹ skulle indragas, därest ej NORDQVIST avskedades, drog han sig frivilligt tillbaka. År 1905 flyttade han över till Sverige och anställdes där som fiskeritillsyningsman i Malmöhus län. Sedan han lyckats bli fri från sitt finska medborgarskap och därefter blivit svensk undersåte, blev han utnämnd till fiskeriintendent i södra distriktet. Under hans tjänstgöringstid såsom sådan stiftades Södra Sveriges Fiskeriförening, åt vilket sitt skötebarn han ägnat stort intresse och mycket resultatrikt arbete, och är denna förenings tillvaro och utveckling i första hand Nordqvists förtjänst. Efter Filip Tryboms död år 1913 blev han kallad till dennes efterträdare och har allt sedan dess varit byråchef för fiskeriärenden i Kg. Lantbruksstyrelsen. Vid 67 års ålder den 20 maj detta år fick han avsked med pension.

¹ Fiskeriföreningen i Finland hade en helt annan ställning till landets fiskerier än Svenska Fiskareförbundet har i Sverige. *Red.*

Det är betydande arbetsresultat som OSCAR NORDQVIST medhunnit under sin tid. Först och främst vad han som chef först för Finlands och sedan för Sveriges fiskerier uträttat; så mycket som ej här är möjligt att nämna, men som dock finnes, som blivit gjort av honom eller genom honom av andra. I talrika kommittéer och dylikt, t. ex. Hydrografisk-biologiska kommissionen, har han verkat och många uppdrag har han på ett förtjänstfullt sätt utfört och överallt, då det gällde viktigare utredningar rörande fiske, måste han också vara med. Aldrig har arbetslust och intresse heller felats honom.

En lång rad arbeten har NORDQVIST utgivit av trycket och många mycket betydelsefulla. Så har han förutom mera rent zoologiska avhandlingar under sin första tid utgivit arbeten i speciella fiskefrågor, såsom om norsens biologi, flera utredningar i älfrågan, om laxens uppstigande i Bottenhavets älvar, om kräftan i sjön Rottnen; vidare har han författat handböcker i fiskerihushållning, i fiske och fiskevård samt till slut standardverket »Sötvattensfiske och fiskodling», av vilket han själv författat en mycket stor del.

Bland de talrika yttre utmärkelser, som kommit NORDQVIST till del, skall här blott nämnas en, om ock en av de mindre betydande, i det han kallades först till korresponderande ledamot, detta under hans finska tid, och sedan till hedersledamot i Svenska Fiskareförbundet, i vars årsmöten han gärna deltog och mången gång riktade med värdefulla anföranden.

Under många år var NORDQVIST som nämnts sjuklig, arbetsintresset lämnade honom dock aldrig, och då han ingick i pensionsåldern hoppades han nog att ännu, nu i lugn och ro från distraherande tjänstegörsmål, få uträtta och fullborda mycket, som han förut ej medhunnit. Men det skulle tyvärr ej så gå!

Till sin person var Nordqvist glad, älskvärd och förekommande, enkel, försynt och flärdfri. Överallt fick han också vänner, som länge komma att minnas hans goda hjärta, hans oegennyttia, hans i allo vänsälla väsen, hans soliga och goda leende.

Thorsten Ekman.

NÅGRA NOTISER FRÅN TREDJE INTERNATIONELLA
LIMNOLOGKONGRESSEN I RYSSLAND DEN 20 AUG.
—10 SEPTEMBER 1925.

Av GUNNAR ALM.

Den tredje internationella limnologkongressen, anordnad av internationella föreningen för teoretisk och praktisk limnologi (sötvattensforskning), har nyligen avhållits i Ryssland. Kongressen besöktes av ett fyrtiotal utländska deltagare, varjämte ett hundratal ryssar närvaro. Från Sverige deltog ej mindre än fem personer. Föreningen i fråga räknar för närvarande 590 medlemmar, representerande 32 stater.

Kongressen började i Leningrad, där deltagarna under fem dagar besökte olika limnologiska och fiskeribiologiska institutioner, fiskkläkningsanstalter m. m. samt företogs exkursioner i omgivningarna. Verksamheten förlades därefter till Moskva, där de egentliga kongressförhandlingarna ägde rum. Här hölls under sex dagar en mängd synnerligen intressanta föredrag, framförallt berörande ryska limnologiska förhållanden. Därjämte besöktes liksom i Leningrad ett flertal institutioner, ävensom företogs exkursioner till sjöar och dammläggningar i närheten.

Från Moskva fortsattes färden till Saratov med dess limnologiska institution samt därefter med båt utför Volgafloden ned till Astrakan. Under tre dagars uppehåll därstädes fingo kongressdeltagarna tillfälle bese ett antal större fiskerietablissemang ävensom på nära håll följa fisket i Volgadeltat och ute på Kaspiska havet. Efter en exkursion i saltsteppen anträdde därpå hemresan, varefter kongressen definitivt upplöstes i Saratov.

Hela kongressresan förlöpte under den bästa stämning, och överallt visades det största tillmötesgående. Genom besök på en mängd olika institutioner och genom umgänge med de ryska kollegerna fingo deltagarna en god inblick i de ryska limnologernas, såväl de teoretiska som de mera praktiska, arbetsmetoder och arbetsmöjligheter. Och dessa senare måste sägas vara särdeles goda. Allestädes funnos rymliga och väl inredda

laboratorier, vanligen utrustade med alla moderna apparater och andra hjälpmedel. Och att det även arbetades flitigt härstädes framgick av den rikhaltiga och mångsidiga litteratur på området som kongressmedlemmarna hade tillfälle taga i betraktande. Speciellt syntes alla sådana undersökningar som på ett eller annat sätt hade något samband med det praktiska livet, såsom exempelvis fiskeri- och föreningundersökningar, särskilt omhuldas av statsmakterna. Vid kongressens högtidliga öppnande i Moskva närvaro även representanter för Sovjetregeringen, vilka i sina hälsningsanföranden gävo uttryck åt denna uppfattning samt uttryckte sina förhoppningar om den ifrågavarande kongressens betydelse just för det praktiska livet.

Enär jag har för avsikt att på annat håll lämna en utförligare redogörelse över för fisket betydelsefulla frågor som stodo i beröring med ifrågavarande kongress, vill jag här endast anföra några strödda notiser som möjligen kunna vara av intresse för tidskriftens läsare.

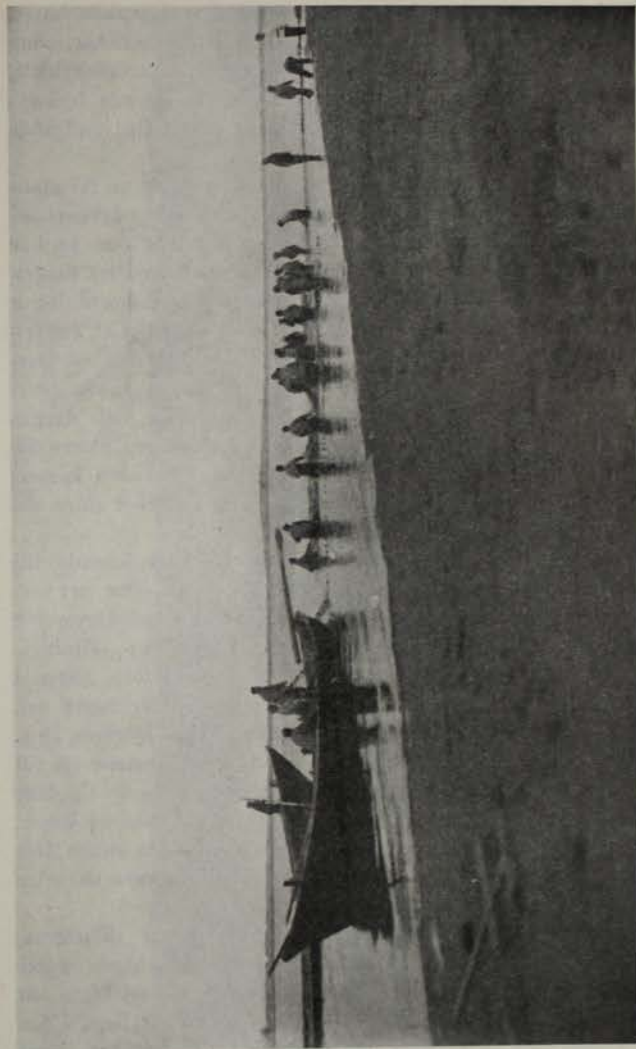
Fiskeriförvaltningen är i Ryssland underordnad lantbruksdepartementet, där den bildar en egen avdelning med flera tjänstemän. Ute i landet finnas ett flertal fiskeritjänstemän, huvudsakligen med fiskaliska och administrativa uppgifter. Under departementets fiskeriavdelning sortera vidare ej mindre än fem stora fiskerivetenskapliga undersökningsanstalter med en personal på sammanlagt 160 personer. Jag hade tillfälle besöka de ifrågavarande anstalterna i Moskva och Astrakan. Dessa anstalter voro särdeles väl utrustade. Goda samlingar av redskap, undersökningsapparater, fiskar och för fisket betydelsefulla djur och växter m. m. samt rymliga akvarierum och laboratorier gävo ett intryck av goda arbetsmöjligheter och ivrigt arbete på alla hithörande områden. Vid dessa anstalter behandlades ej endast fiskeribiologiska problem såsom undersökningar över ålder och tillväxt, föda etc., utan även rena fiskeripraktiska frågor såsom över olika redskaps fisklighet och hållbarhet, olika konserveringsmetoders ändamålsenlighet, varjämte även utfördes en hel del kemiska undersökningar.

En liknande verksamhet bedrivs även vid de två stora fiskeriundervisningsanstalterna, nämligen en avdelning vid lantbrukshögskolan utanför Moskva samt en särskilt högre fiskeriskola i Leningrad. Speciellt fiskeriavdelningen vid lantbrukshögskolan i Moskva var synnerligen väl organiserad. Här utbildas såväl alla slags fiskeritjänstemän som även fiskodlare, fiskkonservfabrikanter m. fl. Undervisningen meddelas av 20 ordinarie lärare, däribland 6 fast anställda professorer. Den tre—fyraåriga kursen omfattar olika avdelningar och besöktes sista året av c:a 150 studenter. Att märka är att denna undervisningsanstalt upprättades under krigsåren 1914—1916. Fiskerihögskolan i Leningrad arbetar efter ungefär samma linjer men har ej så stor lärarepersonal.

Den fiskeribiologiska och fiskeripraktiska verksamheten är sålunda väl tillgodosedd i Ryssland. Dessutom utförs fiskeriundersökningar även vid ett flertal andra institutioner, i samband med andra arbetsuppgifter. Så finnes exempelvis vid ett stort laboratorium för föroreningsundersökningar i Moskva en särskild fiskeriavdelning, där allehanda undersökningar utförs över förorenings inverkan på fisken. Och vid flera fiskodlingsanstalter utförs även i samband med fiskodlingen praktiska undersökningar.

Att så stor vikt lägges på dessa saker förstår man emellertid, när man ser de storartade fiskerier och fiskkonserveringsanläggningar, som finnas i Ryssland. Volgafärden och besöket vid de olika fiskerianläggningarna därstädes och på Kaspiska havet hörde utan tvivel till kongressens, för en fiskeritjänsteman, mest givande delar.

Volga och dess delta samt norra delarna av Kaspiska havet bilda en av jordens fiskrikaste trakter. Den väldiga floden medför allehanda näringsrika produkter, vilka giva upphov till en rik plankton- och bottenfauna såväl i floden och havet som ännu mera i de otaliga smärre vattensamlingar och bäckar som finnas allestädes omkring nedre Volga. Och just dessa områden utgöra ett Eldorado för en mängd värlekanande fiskar, till stor del samma arter som hos oss. Viktigast äro karp, sutare, mört, braxen, gös och mal. Alla dessa fiskarter finnas

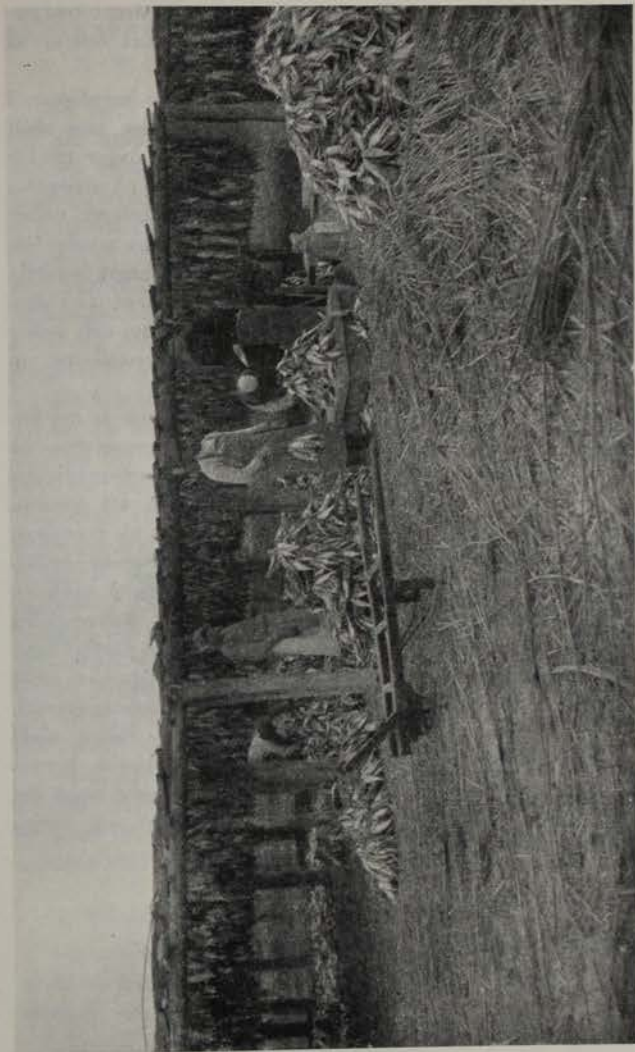
Dragning med stornot i Volgadeltat. Noten indragen och männen upplyfta kildelen med den däri befintliga fisken.

även i floden och i de nordöstra delarna av Kaspiska havet, men här tillkomma därjämte en mängd vandringsfiskar, nämligen ej mindre än fem sillarter, ett par laxartade fiskar, främst den på gränsen mellan lax och sik stående bjelorybitsan, samt flera störararter. Viktigast av de flodvandrande fiskarna äro på senare åren sillarna.

Det är svårt att utan besök på platsen göra sig en föreställning om de ofantliga mängder fisk som här dagligen inströmma till de olika fiskerietablissemangen. Fisket är här till största delen statligt, och stora statliga trustar eller fiskerisällskap handhava såväl själva fiskfångsten som beredningen och försäljningen av den fångade fisken. Ett dylikt fiskerisällskap har sålunda dels en mängd fiskebåtar, dels ett flertal anläggningar för fiskkonservering. Själva fiskfångsten sker vanligen med stora notar, som dels spelas, dels dragas för hand. Detta fiske utövas städse av kalmucker. Större delen av den i dessa delar av Ryssland fångade fisken konserveras på ett eller annat sätt, och endast en mycket ringa del kommer färsk i marknaden.

Den nyfångade fisken införes till stor del levande till sorteringsmagasinen, där den hastigt sorteras efter art och storlek samt rensas och lägges i stora högar i små kärror för vidare transport. Därefter föres den till frysnings-, saltnings- eller torkningsanläggningarna. För frykning införes fisken i ett kylrum med en temperatur av -15° C. Här ligger den under en dag till ett par dygn på hyllor, i vilka kylrören löpa. Den är därefter fullständigt genomfrusen och kommer då till förvaringsrummet med en temperatur av c:a -6° C. Här hålles den ofta flera månader och försändes i mån av behov, den mindre fisken inpackad i träfjärdingar, den större åter insydd i bastmattor. Det syntes huvudsakligen vara störararter och gös som voro föremål för frykning.

För saltning, vilken huvudsakligen omfattar sillarterna, men även karp-artade fiskar, nedlägges fisken i stora, under salteriets golv belägna träkar, ett lager fisk och ett lager salt omväxlande. Vatten tillsättes ej, utan fisken får ligga i den saltlake som efter hand uppkommer. I dessa träkar ligger

Torkningsanläggning i större skala för huvudsakligen mörkt.

fisken en till tre månader. Därefter överföres den i träfjärdingar, där den sammanpressas synnerligen hårt och är så färdig för transport.

Torkning äger framförallt rum med smärre karpfiskar, i främsta rummet mört och småbraxen. Den fisk som skall torkas saltas först på vanligt sätt under några dagar till ett par veckor, varefter den upphänges i knippen på stänger i och för torkning. Hela torkningsområdet är beläget under spjältak, varför det sålunda är fråga om luft- och mindre om soltorkning. Den torkade fisken sades vara en högst begärlig handelsvara, särskilt för den fattigare befolkningen. Den ätes dels som den är, utan någon som helst tillagning, dels kokas och stekes den. Omstående fotografi ger en föreställning om en torkningsanläggnings omfång.

Rökning förekommer endast i mindre skala, och är det huvudsakligen stör samt bjelorybitsa och lax som konserveras på detta sätt. Vad stören angår spelar även kaviarberedningen en stor roll. Denna tillgår i största korthet så, att rommen pressas genom flera siktare för att bortskaffa de bindvävsmassor som åtfölja och sammanhålla romkornen. Härefter saltas rommen ytterst svagt, och är därefter den finaste kaviaren färdig. Denna vara är dock ej vidare hållbar. Större delen av den i handeln förekommande kaviaren måste därför beredas på ett mera hållbart sätt, varför den saltas starkare samt sammanpressas, vilket allt förlänar den mera motståndskraft.

Huvudparten av den i dessa trakter fångade fisken, såväl den färska som den konserverade, ävensom kaviaren, konsumeras inom det väldiga landet, och endast en ytterst ringa del exporteras till utlandet företrädesvis Rumänien och övriga Balkanstater.

REPARATIONER AV DAMMBYGGNADER VARIGNOM ÄLYNGELS UPPGÅNG FÖRHINDRAS.

Det torde ej så sällan hända, att dammägare tro sig hava rätt att utan att inhämta tillstånd av vederbörande vatten-domstol reparera eller tätta dammbyggnader, som för bättre tillgodogörande av vattenkraften äro i behov av sådan åtgärd. Åtminstone utföras nog dylika reparationer ofta utan tillstånd, i synnerhet då det gäller mindre anläggningar. Då älyngel ofta med lätthet passera genom gamla otäta dammar, men bliva fullkomligt hindrade av väl cementerade sådana, inses lätt, att allvarsam skada kan tillfogas älfiske i ovanliggande vatten, även om vattendraget är litet. Det är för resten lika vanligt, att allmänheten tror, att älyngel aldeles icke kan passera en damm, där vattnet faller högt, även om den är mycket otät, som att det tros, att älynglet vid hinder ledigt går upp på land var som helst och den vägen passerar förbi dammen. Den senare åsikten, hur felaktig den än i regel är, passar emellertid utmärkt, då det gäller att söka försvara ett egenmäktigt byggande, som ej vållar annat förfång än skada å älfiske. Emellertid få icke dylika reparationer ske utan vederbörligt tillstånd och förbiseende eller negligierande härav kan medföra betydande ekonomiska risker och obehagliga överraskningar, därest förseelsen blir lagligen påtalad. Det är därför säkrast att alltid, innan reparation eller tätning av gammal damm sker, först skaffa sig laga tillstånd.

Nedanstående skriftväxling, av vilken framgår, att den lidande parten i dylika fall ingalunda är rättlös, torde vara av stort intresse för dem, som kunna bliva parter i dylika ärenden eller eljest få med sådana att göra.

Till Advokatfiskalsämbetet vid Kungl. Kammarkollegium.

Undertecknad¹ tillåter sig härmed hemställa om benäget utlåtande rörande en fråga, där jag hyser ovisshet om huru vattenlagens bestämmelser äro att tolka.

¹ Fiskeriintendenten i mellersta distriktet.

Red.

I 2 kap. 20 § 1:a mom. vattenlagen stadgas: Ej må i älv, ström, å eller större bäck arbete för uppförande eller förändrande av damm påbörjas, förrän — — — vattendomstolen meddelat besked, huru och under vilka villkor arbete må göras. — — — I 13 kap. 11 § vattenlagen belägges med straff av böter eller fängelse bland annat underlåtenhet att söka vattendomstolens godkännande av verkställd ändring å byggnad i vatten. Det är emellertid trots dessa bestämmelser synnerligen vanligt, att damm mer eller mindre grundligt repareras eller ombygges, utan att vattendomstolens tillstånd inhämtats. Då reparation eller ombyggnad har till ändamål ett fullständigare utnyttjande av vattentillgången, resulterar sådant företag i regel i ett tätande av dammen, vilket åter har till följd ökad svårighet för det uppstigande ålynglet att passera densamma. Ur fiskerisympunkt medför därför ombyggnad eller reparation av damm i regel skada. Det är emellertid högst sällan, som de ovan en sålunda ändrad damm fiskeberättigade söka under hand eller genom rättsliga åtgärder förmå dammägaren att genom inrättande av älledare motverka den ökade svårigheten för ålynglets uppgång. På grund härav och emedan ofta ett stort antal fiskeberättigade kunna lida men genom tätande av damm — sålunda kan ålfisket i en större sjö därigenom skadas — vore det synnerligen önskligt, att ett ingripande från allmän åklagares sida kunde ske vid utan vederbörligt tillstånd företaget tätande av damm. Huruvida allmän åklagare äger befogenhet att ingripa utan anmälan av någon, som kan lida men av ifrågavarande byggnad i vatten och på den grund jämlikt 11 kap. 17 § 18 mom. väcka talan om ansvar, synes emellertid tveklöst. Så vitt jag kan finna, innehåller vattenlagen ingen bestämmelse härom. Huruvida av bestämmelsen i 13 kap. 8 § vattenlagen, att överexekutor äger förbjuda fortsättande av byggnad i vatten, som påbörjats utan föregående provning i laga ordning, kan anses följa, att utförande av sådan byggnad faller under allmän åklagares åtal, undandrager sig mitt bedömande.

Då ett eventuellt ingripande från fiskerimyndighets sida med anledning av byggnad eller ändring av damm utan vat-

tendomstols medgivande givetvis icke skulle åsyfta dammägarens bestraffning i och för sig, utan föreläggande för honom att på lämpligt sätt motverka det hinder för vandringsfiskens uppgång, som åstadkommits genom arbetet, är det för bedömande därav, om sådant ingripande kan anses vara av intresse för fisket, vidare av betydelse, huruvida allmän åklagare äger befogenhet att i samband med yrkande om ansvar för byggnad eller reparation av damm utan vattendomstols medgivande jämväl yrka inrättande av älledare, alltså föra talan enligt 11 kap. 17 § 16 mom. vattenlagen. Visserligen förefaller det uppenbart, att om talan väckes hos vattendomstol enligt 11 kap. 17 § 18 mom. vattenlagen, fiskeritjänstemans yttrande bör inhämtas, men någon bestämmelse härom eller överhuvud om fiskeritjänstemans hörande i stämningssal innehålls icke i vattenlagen. Det tyckes sålunda vara överlämnat åt vattendomstolen att avgöra, huruvida i sådant fall på grund av 11 kap. 44 § vattenlagen fiskeritjänstemans yttrande bör inhämtas.

Vad som för mig vore av intresse att erfaras är alltså:

1) Huruvida allmän åklagare äger att efter anmälan av fiskeritjänsteman föra talan om ansvar jämlikt 11 kap. 17 § 18 mom. vattenlagen på grund därav att utan vattendomstols medgivande damm uppförts, ombyggt eller reparerats på ett sådant sätt, att ålynglets uppgång försvårats.

2) Huruvida han äger att efter enahanda anmälan föra talan om inrättande av fiskväg jämlikt 11 kap. 17 § 16 mom. vattenlagen, på grund av företag av samma art, som under 1) omförmäles.

Karlstad den 2 maj 1925.

T. Freidenfelt.

Till herr fiskerintendenten T. Freidenfelt, Karlstad.

I anledning av Eder skrivelse den 2 dennes med förfrågan rörande tolkningen av vissa bestämmelser i vattenlagen får kammaradvokatfiskalsämbetet härmed meddela följande.

I 2 kap. 20 § 1 mom. 2 stycket vattenlagen stadgas bl. a.: »Äro i andra fall än ovan nämnts sannolika skäl, att genom byggnad i vatten allmän eller enskild rätt förnärmas, erford-

ras jämväl domstolens prövning.» Det i 3 stycket av samma lagrum omförmälda undantaget befriar, såsom av lagrummet närmare framgår, icke den byggande från skyldighet att söka vattendomstols godkännande av ändrings- eller reparationsarbeten å damm.

2 kap. 20 § vattenlagen bör jämföras med 2 kap. 1 § samma lag. Såsom från sistnämnda lagrum kan inhämtas, hänföres till byggande i vatten »ock sedan byggnad, som nu sagts, kommit till stånd, varje ändrings- eller reparationsarbete därå nedom högsta kända vattenståndet».

Enligt 13 kap. 11 § vattenlagen är den förfallen till ansvar, som bryter mot någon av bestämmelserna i 2 kap. 20 § 1, 2 och 3 stycket samma lag.

Enligt ämbetets förmenande är den, som reparerar en damm utan tillstånd av vattendomstol, förfallen till ansvar, om reparationen medför, att ålyngel, som alltid förut kunnat passera genom dammen, hindras att uppstiga i vattendraget. Det allmännas rätt kan anses förnärras därav. Skulle däremot en damm, som tillkommit på senare tider efter vederbörligt tillstånd, utan att anordningar för ålynglets uppstigande föreskrivits, hava så förfallit, att ålynglet därefter kunnat passera dammen, lärer det vara antagligt, att det allmännas rätt icke kan anses kränkt genom att dammen försättes i det skick, den från början haft.

Det torde vara allmän åklagares skyldighet att föra talan om ansvar, så snart han erhåller kännedom om olagligt byggande i vatten enligt 2 kap. 20 § 1 mom. 1—3 styckena vattenlagen. Talans anställande är alltså ej beroende av angivelse. Anmäles olagligt byggande i vatten hos allmän åklagare har denne att under tjänstemannaansvar pröva, huruvida skäl för talans förande föreligger.

Däremot torde allmän åklagare icke äga att vid ansvarstalan, varom här ovan sagts, föra talan om inrättande av fiskväg jämlikt 11 kap. 17 § 16 mom. vattenlagen. Dylik talan kan däremot alltid föras av kungl. kammarkollegium genom dess advokatfiskalsämbete.

Skulle olaga byggande i vatten ske, är fiskeriintendenten

oförhindrad att göra anmälan därom till kammarkollegium (eller till ämbetet). På yrkande av fiskeriintendenten kommer kammarkollegium då att avgöra, dels huruvida anmälan skall göras hos vederbörande allmänna åklagare dels ock, vare sig anmälan göres hos allmän åklagare eller ej, om ämbetet skall hava att föra talan vid vattendomstol mot den byggande för erhållande av skadestånd, för borttagande av vad som olagligen byggts och för ålyngelledares anordnande i dammen m. m., varvid vidhållandet av de två förstnämnda yrkandena kunna göras beroende av de byggandes beredvillighet att medgiva bifall till yrkandet på ålyngelledares inrättande.

Stockholm och kammaradvokatfiskalskontoret den 11 maj 1925.

Eric Sverne.

ÅTGÄRDER FÖR FISKERINÄRINGENS BEFRÄM- JANDE UNDER ÅR 1924.

(Ur Kungl. Lantbruksstyrelsens berättelse för år 1924.)

1. *Fiskeritjänstemännens verksamhet.*

Antalet tjänstgörande fiskeritjänstemän har under året varit 12¹, nämligen 6 fiskeriintendenter, 1 fiskeriassistent, 1 fiskeringenjör, 2 ordinarie och 2 extra fiskeristipendiater.

Fiskeriintendenternas förrättningar »för lantbruksstyrelsen» hava varit 166 med 424 förrättningsdagar samt »för vattendomstolarna» 15 med 36 förrättningsdagar. Övriga förrättningsmän hava haft 58 förrättningar med 303 förrättningsdagar. Härtill komma arbeten å lantbruksstyrelsens fiskeribyrå, utförda dels av fiskeriassistenten, dels av fiskeristipendiaterna med 210 förrättningsdagar, ävensom undersökningar i Östersjön ombord å undersökningsfartyget Eystrasalt med 140 dagar.

Utom dessa förrättningar, bestående av fiskeribiologiska undersökningar, undersökningar angående kräftpesten och

¹ Byråchefen och byrådirektören icke inräknade.

Red.

vattenföreningar samt andra utredningar i och för yttranden och förslag, deltagande i sammanträden för frågor rörande fiskeriförhållanden m. m., har ett icke ringa arbete nedlagts på att giva råd och anvisningar rörande fiskets bedrivande, fiskevård och fiskodling, förbättrande av fiskens avsättning samt på att besvara diverse härmed sammanhängande förfrågningar.

Under året hava 22 (i berättelsen nämnda) arbeten utgivits.

2. Fiskeristatistik.

Primäruppgifter för fiskeristatistik hava endast insamlats för saltsjöfisket. Uppgifterna hava bearbetats av statistiska centralbyrån.

3. Fiskeribokföringsstationer.

Från 15 fiskeribokföringsstationer hava journaler lämnats. Av dessa stationer voro belägna 1 i Uppsala, 3 i Södermanlands, 2 i Kalmar, 4 i Kristianstads, 1 i Älvsborgs, 1 i Skaraborgs, 2 i Örebro och 1 i Gävleborgs län.

4. Sillrekognosceringar.

Under perioden 1924—1925 hava dessa företagits efter vanlig plan och utförts med bevaknings- och undersökningsfartyget Skagerak samt hava liksom föregående år väsentligt bidragit till vintersillfiskets underlättande och fångstbytets höjande.

5. Kurser i navigation m. m.

Kurser i navigation m. m. hava alltsedan år 1904 med understöd av statsmedel — för budgetåret 1924—25 1,550 kr. — anordnats inom Göteborgs och Bohus län. Under år 1924 anordnades 4 dylika kurser med sammanlagt 66 deltagare. Dessutom har i Kalmar anordnats en kurs i navigation och motorlära; deltagare 5.

6. Den med anlitande av fiskeridirectionens fartyg Eyrstrasalt under år 1923 utövade verksamheten.

Fartyget har varit ute från 19 maj—16 november. Undersökningar hava verkställts rörande skarpsillens (= vassbukens) förekomst och levnadsförhållanden i Östersjön, gösynglets utveckling i Mälaren m. m., varjämte fiskeförsök utförts efter piggvar och räkor vid Gotland. Tillgången av båda de senare djurslagen visades vara tämligen god vid Gotland, och särskilt räkorna voro lätta att avsätta till fördelaktiga pris.

Som resultat av skarpsillundersökningarna framgick bl. a., att skarpsill på våren förefinnes flerstädes tämligen talrikt i Östergötlands och Södermanlands skärgårdar. Under sommaren synes den huvudsakligen uppehålla sig utomskärs, där den leker. Under höstmånaderna förekommer den i betydande mängder i Södermanlands, Östergötlands och norra Smålands skärgårdar. Vid Blekinge synes den däremot icke finnas i avsevärd mängd.

7. Statens fiskodlingsanstalter.

Vid Borenhult inlades under hösten 1923 500,000 laxöring- (»Vätterslax«-), 1,300,000 röding- och 19,700,000 sikrom (dels av näbbsik och dels av stensik). Våren 1924 utsläpptes 440,000 laxöringyngel — 27,400 yngel behölls i anstalten för utfodring under sommaren — 1,173,000 röding- och 16,400,000 sikyngel. Hösten 1924 inlades 305,000 laxöring-, 1,366,000 röding- och 14,860,000 sikrom.

Hösten 1923 inlades i Älvkarlebyanstalten 26,700 lax- och 110,400 laxöringrom. Våren 1924 utsläpptes e:a 17,100 lax- och e:a 84,500 laxöringyngel. På hösten 1924 inlades 84,500 lax- och 44,000 laxöringrom.

Vid Kvarnbäcken inlades hösten 1923 120,600 laxrom, och utsläpptes våren 1924 72,100 laxyngel, varjämte 22,000 laxrom före kläckningen överfördes till fiskodlingsanstalten vid Kälarne. Under hösten 1924 inlades 84,000 laxrom.

Vid Kälarne inlades hösten 1923 och våren 1924 22,000 lax-, 30,000 regnbågsforell-, 25,000 bäckröding-, 380,000 sik-

och 15,000 gäddrom. Härav erhöles våren 1924 19,300 lax-, 29,600 regnbågsforell-, 20,700 bäckröding-, 5,000 sik- och 5,000 gäddyngel. Extrema vattenförhållanden invercade menligt på resultatet. Under år 1924 hava försöken över laxyngels uppdragande till utvandningsstorlek fortsatts; en del laxungar hava märkts och utsläppts i Indalsälven liksom föregående år. Försök med planktonodling för ynglets näring i dammarna hava likaledes fortsatts.

Vid ålyngelsuppsamlingsstationen i Trollhättan hava uppsamlats 4,551 kg. ålyngel (1 kg. = 50 à 60 yngel), varav 927 kg. försålts till rekvirenter och 3,624 kg. utsatts ovanför Trollhättan.

8. Södra Sveriges fiskeriförening.

Föreningen har under räkenskapsåret $\frac{1}{7}$ 1923— $\frac{00}{6}$ 1924 åtnjutit ett statsanslag av 35,700 kr. samt av vissa hushållningssällskap bidrag med sammanlagt 5,000 kr. Angående verksamheten har hänvisats till föreningens skrifter.

9. Belöningar för dödande av skälar.

För dödade 3,053 skälar hava utbetalats belöningar med 12,212 kr.¹; i Västerbottens län hava belöningar utbetalats för 1,020, i Norrbottens för 523, i Västernorrlands för 497, i Östergötlands för 270, i Gävleborgs för 228, i Stockholms för 200 st. o. s. v.

10. Hushållningssällskapens åtgärder för fiskerinäringen.

17 hushållningssällskap hava haft särskilda fiskerikommittéer. Inom Göteborgs och Bohus län har hushållningssällskapet uppdragit åt länets havsfiskeförening att å sällskapets vägnar verka för fiskerinäringen. Enligt liknande överenskommelse har i Kronobergs län fiskerivården övertagits av Södra Sveriges fiskeriförening. Inom flera län hava hushållningssällskapen haft fiskodlingsanstalter. Studieresor för fiskare, premiering av åtgärder för fiskerinäringen såsom för saltning av strömming hava anordnats m. m. 17 fiskodlings-

¹ à kr. 4. Fr. o. m. 1 juli 1925 utgår dylik belöning med 6 kr.

anstalter hava varit i gång; hösten 1923 inlades i dessa 2,683,000 laxrom, 71,000 laxöringsrom, 205,000 rödingrom samt 2,608,000 st. och 8 liter sikrom. Våren 1924 avlämnades eller utsattes 1,690,000 yngel av lax, 73,500 av laxöring, 175,000 av röding och 2,407,000 av sik jämte ynglet av 3 liter sikrom; yngel från 40,000 laxrom utsattes i dammar.

Hushållningssällskapen hava i anslag av staten erhållit 63,800 kr. till fiskeradministration och fiskets befrämjande samt 12,798:75 till insamlande av primäruppgifter för fiskeristatistik; av landsting kr. 15,134:34. Utgifterna hava uppgått till: till fiskeriinstruktörer och tillsyningsmän kr. 103,328:28, för fiskodling kr. 30,096:39, för andra ändamål kr. 33,427:85, summa kr. 168,214:99. För insamlande av fiskeristatistiska primäruppgifter dessutom kr. 26,833:22. Ur fonden för fiskerinäringens befrämjande hava hushållningssällskapen förmedlat lån till sammanlagt 243,410 kr.; Göteborgs och Bohus läns landsting 500,000 kr. Nära $\frac{3}{4}$ miljon kr. hava sålunda under året utlånats från sagda fond.

LITTERATURMEDDELANDEN.

OLSTAD, O. *Örretvand i Gudbrandsdalen*. Nyt Magazin for Naturvidenskaberne, Oslo 1925. 201 sidor och en mängd tabeller och figurer.

Ovanstående intressanta arbete behandlar ett antal småsjöar i Norges fjälltrakter ur synpunkten: fisktillväxten — fiskens, här laxöringens, näring — tillgången på fiskföda, samt fiskavkastningens beroende av dessa faktorer. Noggranna undersökningar över öringens tillväxt och näring samt kvantitativa undersökningar över bottenfaunan ha sålunda utförts i samtliga sjöar.

Beträffande tillväxten visar författaren att densamma varierar i hög grad, och att en god tillväxt kan sammanfalla med en dålig kvalitet hos fisken och tvärtom. Vidare visas att könsognaden vanligen infaller vid lägre ålder i sjöar med högre

temperatur, vilket även visar sig i en senare inträdande köns-mognad i sjöar räknat från söder mot norr och från havet mot fjällen.

Näringen har undersökts på det sätt att maginnehållet sorterats efter olika arter och därefter vägts, varigenom sålunda erhållits den procentvisa vikten av olika förtärda organismer. Slutresultatet visar att näringen varierar betydligt i olika sjöar, samt vidare att insektlarver och i synnerhet puppor äro talrikast under våren och försommaren, medan under sommaren huvudsakligen märlor, gråsuggor m. fl. ständigt till sjöarne bundna djurarter förtäras.

Undersökningarna av bottenfaunan ha utförts efter vanliga kvantitativa principer. De ha utvisat att ifrågavarande fauna ofta är tämligen rikhaltig och vanligen bättre än i flertalet undersökta svenska urbergssjöar. Särskilt intressant är jämförelsen mellan de olika djurarternas procentvisa förekomst i sjöarne och i öringens näring. Här påvisar nämligen författaren att det ingalunda är de arter som äro förhanden i största mängd som i första rummet förtäras, utan att örings föredrager vissa arter, framförallt sådana som äro bundna till vattenlagren närmast botten. På grund av örings förkärlek för vissa arter kommer den även att genom sin sparsamma eller talrika förekomst inverka på bottenfaunans procentvisa sammansättning.

Författaren avslutar arbetet med några diskussioner över fiskavkastningen och dess beroende av tillgången på föda, vattnets temperatur m. m.

G. Alm.

Die Binnengewässer. Limnologien, vetenskapen om sötvatten, har under de senaste åren nått en betydande utveckling. Nya arbeten, som hava stor betydelse för både teori och praktik, utkomma undan för undan, men också spridda i olika tidskrifter. Det föreligger därför ett behov av en sammanfattning av vad som nåtts och vad som eftersträvas. Tiden för utgivande av en fullständig lärobok på området synes dock ännu icke vara inne; däremot äro enstaka områden mogna för en sammanfattande framställning. Under professor A. THIENE-

MANNNS säkra ledning och under medverkan av d:r EINAR NAUMANN m. fl. fackmän skall nu på E. Schweizerbarts Verlagsbuchhandlung, Stuttgart, utkomma en publikation under namnet »Die Binnengewässer».

Framställningen blir rent vetenskaplig, dock så att även ej speciella limnologer skola kunna följa med. Så böra de olika avdelningarna kunna bliva till nytta för studerande på området, lärare i naturvetenskap, geologer, vattenhygieniker, zoologer, botanister m. fl., men givetvis framförallt för »limnologer».

Varje band skall bilda ett avslutat helt och kunna köpas ensamt samt endast i undantagsfall överskrida 10 tryckark.

Hittills äro under förberedelse bl a.: *Die Binnengewässer Mitteleuropas* (under tryckning) av prof. A. THIENEMANN, *Die Reaktion des Wassers und ihre biologische Bedeutung* av prof. E. BRESSLAU, *Das Süßwasserplankton* av d:r EINAR NAUMANN, *Die Tierwelt der unterirdischer Gewässer* av d:r P. A. CHAPPUIS, *Tiergeographie des Süßwassers* av prof. V. BREHM, *Moore und Moorgewässer* av d:r O. HARNISCH, *Die höhere Vegetation der Seen* av N. BLOMGREN och E. NAUMANN samt *Die Bodenablagerungen der Seen* av G. LUNDQVIST, E. NAUMANN och H. THOMASSON m. fl.

Die Tierwelt der Nord- und Ostsee herausgegeben von G. GRIMPE und E. WAGLER. Leipzig, Akademische Verlagsgesellschaft.

Om få arbeten kan man med större berättigande än om detta säga, att de fylla ett länge känt behov. Var och en som bedrivit studier vid våra havskuster över djurlivet eller av annan orsak behövt en översikt av en viss djurgrupp för att bestämma någon av dess arter eller sätta sig in i andra sidor av dess naturhistoria, vet, hur besvärligt detta vanligtvis faller sig, enär man oftast får gå till facktidsskrifternas avhandlingar för att få de önskade upplysningarna. Det arbete, vars titel vi se här ovan och vars första häfte nyligen utkommit, vill möjliggöra en hastig orientering över Nordsjöns och Östersjöns fauna både i systematiskt och biologiskt hänseende. Alla

i dessa hav förekommande djurarter skola där behandlas, artbestämningarna skola underlättas genom s. k. bestämningsnycklar, utbredning, levnadssätt, anatomi, fortplantningshistoria m. m. skola översiktligt klarläggas, och verket blir ganska fylligt illustrerat med avbildningar över yttre utseende, inre byggnad, larvformer m. m. och med utbredningskartor. Utom specialavdelningarna över de systematiska grupperna kommer arbetet att innehålla en allmän översikt av de behandlade havsområdenas geologiska, hydrografiska, växt- och djurgeografiska ställning, varjämte deras utforskningshistoria också blir tillgodosedd.

Vad särskilt fiskarna och fisket beträffar, kommer arbetet naturligtvis att behandla fiskarterna med minst lika stor utförlighet som andra märkligare djurarter, men dessutom planeras ett allmänt fiskeribiologiskt kapitel, en allmän översikt över Nord- och Östersjöns ekonomiska betydelse, en redogörelse för den internationella havsforskningen och för de ekonomiskt användbara havsmusslorna (ostron m. fl.). Valar och sälur skola också medtagas liksom även havsfågeln.

Arbetet utkommer häftesvis i medelstort oktavformat och beräknas i färdigt tillstånd belöpa sig till omkring 1,900 sidor, fördelade på 12 huvuddelar, var och en innefattande en systematisk huvudgrupp. Antagligen blir varje sådan del till salu för sig. Inom tre år beräknas det hela föreligga färdigt. Varje kapitel skrives av en fackman, och det hela lovar att bli fullt förstklassigt.

Det nu utkomna häftet à 80 sidor kostar i subskriptionspris 4,80 Mk. Sedan arbetet blivit färdigt, kommer priset att höjas med minst 50 %.

Sven Ekman.

H. GAMS. *Wasserpflanzen als Indikatoren*. Fischerei-Zeitung n:r 43, 1925. 4 1/2 sida.

»Resultaten av den moderna oekologiens forskningar värdesätts i allmänhet allt för lite icke blott av fiskeribiologer utan även av systematikern och växt- och djurgeografen», börjar författaren. Efter några inledande ord påpekar han, att många växter hava så särskilda anspråk på omgivningarna, att de

med fördel kunna användas som biologiska indikatorer. Emellertid fordras därvid bättre artkänedom än den vanliga. Förf. framlägger två indelningar av vattenväxterna, vilka han anser vara bättre än de rent systematiska. Den första — den rent oekologiska — utgår från växtplatsen och bildar tre huvudgrupper: fritt levande, fastsittande utan verkliga rötter och fastsittande med rötter; vardera av dessa hava sedan sina underavdelningar. Den andra indelningen utgår från växternas form och avser huvudsakligen de högre formerna, och lämnas exempel för varje grupp. Sedan angivas de viktigaste miljöförhållanden, som äro av betydelse för vattenväxterna, och som sålunda också kunna bedömas genom dessas olika när- eller frånvaro. Dessa skulle vara: vattenståndsväxlingar, temperatur, belysning, syrehalt, elektrolythalten och denna särskilt påverkande lösta ämnen (kalciumbicarbonat, kolsyra, sura humusämnen o. s. v.) samt de egentliga näringsämnen (halt av kvävehaltiga ämnen, kolhydrater, fosfater, kalialter, klorider o. s. v.). Dessa olika miljöförhållanden tillsammans med varandra eller enstaka åstadkomma att olika organismer kunna trivas m. l. m. väl eller saknas. Tager man sålunda hänsyn till alla förhållanden som påverka de olika formerna bör man sålunda kunna sluta till egenskaperna i vattnen. Slutligen lämnas en hel rad exempel på de olika slagen av inflytelsers inverkan på vissa organismer. Förf. slutar med: »men för ett säkrare bedömande av vattnegenskaper efter förefintliga organismer behöves emellertid ännu mycket av experimentell undersökning».

Den korta uppsatsen är väl läsvärd.

T. E.

Die Fischwirtschaft, neue Folge der Mitteilungen aus dem Institut für Seefischerei Wesermünde — G, har utsänt häftena maj—oktober 1—6, årgång 1, 1925. Tidskriften utgives av d:r LÜCKE och d:r SENST under medverkan av professor BRÜHL, d:r ECHELBAUM m. fl. framstående personer

Bland de första häftenas innehåll märkas: *Wirtschaftliche Betrachtung über die Wesermünde Hochseefischerei im Hinblick auf ihren neuen Fischereihafen, Über die Herstellung*

von Bratheringen, Dampfmaschine oder Dieselmotor? Rol-
lende Scherbretter, Das Salz und seine Verwendung in der
Fischindustrie, Die Gewinnung von gebrauchsfähigem Fett aus
dem in den Bratereien entstehenden Bodensatz, Der verfilmte
Kabliau, Fischkonserven, Konservieren von Räucherwaren,
Beschleunigte Beförderung von Fischsendungen, Das Entsal-
zen von Fischen und Fischabfällen, Exkursion von Studenten
der Berliner Hochschulen nach Seefischereihäfen an den
Weser und Elbe, Technische Umschau, Kleine Mitteilungen,
Bücherschau.

Det hela ger ett mycket gediget intryck och tidskriften är
påtagligen av stort intresse framförallt för dem som hava med
havsfiske och fiskindustri att göra.

SMÄRRE MEDDELANDEN.

Till byråchef för fiskeriärenden i Kungl. Lantbrukssty-
relsen efter d:r Nordqvist, som avgick med pension den 20
maj i år, utnämndes på sin tid förre byrådirektören fil. d:r
K. A. ANDERSSON.

Tyska trålare på svenskt vatten. Enligt till lotskaptenen
i Malmö ingången rapport från fyrmästaren på Kullens fyr
ha två tyska trålare sedan i torsdags morse uppehållit sig vid
Kullens fyr och Hallands Väderö. Fyrmästaren är av den
uppfattningen, att de voro inne på svenskt territorium vid
flera tillfällen, särskilt nattetid och vid tjocka. Fiskeriinten-
denten i södra distriktet har fått rapport om saken och gjort
hemställan hos lantbruksstyrelsen om vidtagande av åtgärder.

(Fiskerierna.)

Det har tyvärr blivit ganska vanligt att utländska (tyska?)
trålare komma in på svenskt territorialvatten och tråla, vilket
för fiskarebefolkningen är så mycket mera förhatligt, som de
själva ej få driva sådant fiske därstädes, enär det är i lag
alldeles förbjudet.

Red.

Tyskarna bygga stora fiskfryserier. I sommar har man
i Geestemünde, den stora tyska fiskhamnen vid Nordsjökusten,
byggt Europas största anläggning för frysning av fisk enligt
Ottesens system. Ett fryseri i något mindre skala efter samma
system har samtidigt uppförts i Cuxhafen. Tyskarna började
redan under kriget tillämpa den Ottensenska metoden med mye-
ken framgång, och vad som nu föranlett dessa stora anlägg-
ningar äro de gynnsamma resultat för export på Centraleu-
ropa, som inhöstats av de Ottensenska fryserierna i Danmark
och Göteborg. (»Fiskerierna» 1/9 1925.)

Vänerns fiskareförbund. Vid sammanträde den 30 aug.
å Torsö bildades »Mariestadsortens lokalförening av Vänerns
fiskareförbund u. p. a.». Föreningens verksamhetsområde skall
bliva Mariestad, Torsö, Lyrestad, Hassle, Berga, Leksberg,
Björnsäter och Forshem. En styrelse av fem personer till-
sattes med landstingsman C. O. Larsson som ordförande, 4
suppleanter och 2 revisorer. Inträdesavgift 3 kr. och årsavgift
1 kr. Styrelsen fick i uppdrag att genom ordföranden till
länsstyrelsen och stadsfullmäktige i Mariestad inlämna skri-
velse med anhållan om åtgärders vidtagande med anledning
av förorenandet av vattnet i Tidan.

Tidigare har till förbundet anslutit sig fem lokalföreningar:
Hammaröns, Arnöortens, Kristinehamnens och Amnehärads
lokalaföreningar samt Visnums härads fiskareförening.

Föroreningarna i Tidan. Länsstyrelsen i Skaraborgs län
har nu meddelat resolution i anledning av fiskeriintendenten
T. Freidenfelts framställning om förbud för Katrinefors'
Aktiebolag att från bolagets fabrik utsläppa för fisken skad-
liga avfallsprodukter i ån Tidan.

Länsstyrelsen, som förklarar sig komma att efter ytterli-
gare utredning i ärendet meddela särskilt beslut i anledning
av det av fiskeriingenjören avgivna förslaget till åtgärder till
förekommande av förorenning av vattnet i Tidan genom bola-
gets fabrik, har funnit skäligt att med stöd av 12 par. nådiga
förfordningen av den 30 dec. 1880 om jordägares rätt över vatt-

net å hans grund samt 8 par. promulgationslagen till vattenlagen den 28 juni 1918, tills vidare och intill dess annorlunda förordnas, meddela förbud för Katrinefors' Aktiebolag, vid vite av 1,000 kronor för bolagets verkställande direktör, att i ån Tidån utsläppa fasta eller flytande avfallsprodukter från bolagets sulfidfabrik av den beskaffenhet eller till myckenhet på en gång, att det måste befaras att därigenom en för fisk dödande förorening eller annan för fisk dödande förändring av vattnet åstadkommes.

(Fiskerierna den 15 sept. 1925.)

»Flygfisk» i Sverige! Ja d. v. s. inte riktiga flygfiskar som flyga, utan sådana som flygas. Ett konsortium bildades i höstas i Stockholm för att transportera fisk från Västkusten medelst flygmaskiner till Stockholm och på det sättet få den verkliga »färsk» fram till konsumenterna. En vecka i medio av september pågick också dylik trafik. Tidigt på morgonen intogs fisklasten vid Hönö på västkusten och skulle vara framme i Stockholm omkr. kl. $\frac{1}{2}$ 9. Utförsäljningen skedde från en tillfällig lokal vid David Bagaresgatan 7. Man beräknade att taga c:a 400 kg. finfisk varje gång. I returfrakt togs tidningar, så att göteborgarna fingo Stockholmstidningar tidigare än vanligt. Det genom transportsättet givetvis högre salupriset troddes bli överkomligt för dem som verkligen satte värde på »färsk fisk». Detta senare torde efter meddelanden i pressen hava visat sig vara riktigt. Andra detaljer hava dock icke gått fullt efter beräkning. Men så var det hela ju blott ett försök för en vecka. Några missöden med flygmaskinerna hava inträffat, vilka ej varit fullt lämpliga för ändamålet. Underhandlingar hava inletts om två större maskiner, som skulle lasta ända till 2,000 kg., vilket senare beräknas behövas för en ekonomisk drift. Måhända kombineras företaget även med passagerarebefordran och annan godstrafik än av fisk. Med dessa större laster skulle detaljpriset kunna sänkas, kanske t. o. m. så att »flygfisken» oavsett kvaliteten bleve konkurrensduglig med annan fisk. Man har tänkt sig, att företaget skulle ombildas till aktiebolag med intres-

senter både i Stockholm och Göteborg. Det lär bero på underhandlingar med ett göteborgskonsortium, när trafiken på den nya routen kan sättas i gång. Vad Stockholm beträffar, är intresset mycket stort. Om underhandlingarna i Göteborg bli avslutade med gott resultat nu snarast, kan trafiken sättas i gång redan nu till vintern. I annat fall lär man få vänta till våren.

Det skulle bli tremotoriga Junkermaskiner, som skola användas, vilka förut gått på Malmö—Amsterdam-routen. De förses med flottörer och under vintern, då vattnen äro tillfrusna, kommer man eventuellt att utrusta maskinerna med skidor.

För själva fisktransporten kommer en lång smal låda att »upphängslas» under flygkroppen, varigenom man undviker att passagerarna få obehag av fiskluft e. d. I denna inskjutas sedan fisklådorna. Hur saken f. n. står känner icke redaktionen närmare till, men dock så mycket, att den vet, att det är en smakskillnad mellan nyfångad fisk och under ett dygn eller mera m. l. m. illa förvarad fisk som bör kunna betalas högt av den, som överhuvud taget har råd att betala för sitt välbefinnande.

Som ett kuriosum à propos »flygfisk» kan nämnas, att, om det gått efter beräkning, har man vid en av svenska statsbanorna anordnad bankett vid utställningen i Grenoble fätt till livs framförallt speciellt svenska matvaror, bland vilka huvudrätten, rensadel, tillagats i Stockholm på N. K. liksom även s. k. spettekaka, och nedsänts till Grenoble pr flygmaskin.

Avlägsnande av rost. Huru svårt det är att skydda järnföremål för rost, då dessa äro utsatta för fukt, i synnerhet salthaltig väta, och huru mycket svårare det är att hindra en gång påbörjad rostning att än mera öka, är väl känt. »Det är», skriver Oberingenieur ARTHUR THOMAS i »Die Fischwirtschaft» häft. 6, 1925, »därför att mycket glädja sig över, att man nyligen kommit underfund med ett antal ämnen som även i minimala mängder såväl hindra rostning som även upplösa redan färdigbildad rost. Dessa ämnen använder firman

H. C. SCHWENN, Magdeburg, för framställning av ett preparat kallat »entrostalin», som fullständigt förstör rosthårdarna utan att skada järnet. För avlägsnande av rost från större järnföremål uttröres pulvret med vatten till en tjock pasta som strykes på föremålet.»

Stegring i Göteborgs fiskhamns omsättning. Omsättningen i Göteborgs fiskhamn visar för september månad en väldig ökning i jämförelse med såväl närmast föregående månad som september månad i fjol. Försäljningsbeloppet uppgår nämligen till ej mindre än kr. 1,228,251: 82, ett sedan samma månad år 1919 hittills ej uppnått resultat, mot kr. 794,861: 55 under augusti i år och 891,629 kr. under september 1924.

Denna högst glädjande ökning kommer först och främst på sillen, som lämnat mer än 50 proc. bättre resultat med hänsyn till såväl kvantitet som totalvärde.

Som god tvåa kommer koljan, vilken under senaste september förekom i fiskhamnen med 5,904 lådor mot 3,671 lådor samma månad i fjol. Den bättring i fråga om koljebeståndet, som man av den under senare månaderna tilltagande fångsten trott sig kunna konstatera, är således ställd utom allt tvivel.

Vittlingen visar någon liten nedgång från 2,657 lådor till 2,372. Priset per låda visade också nedgång. Däremot har torsken gått upp från 580 till 874 lådor under senaste september i jämförelse med samma månad i fjol.

Makrillen visar ökad fångst med 1,872 lådor i år mot 1,369 under följande september. Genomsnittspriset har i år varit 3 kr. lägre per låda.

Rödtungan har också gått litet fram sedan i fjol, vilket man också kunnat konstatera under föregående månader, varför utsikterna för detta fiskslags bibehållande synas vara bättre än för ett år sedan.

Allt som allt har fiskhamnen under förra månaden tillförts 42,898 normallådor fisk, mot 29,042 under september 1924 och 26,717 under augusti i år. Denna ökade tillförsel har förorsakats av ett i hög grad ökat fiske, särskilt från motorbåtarnas

sida. Under förra månaden gjorde nämligen ångrälarna 225 resor och motorbåtarna 3,215 resor, mot resp. 204 och 2,116 under sept. 1924 samt 159 och 1,755 under augusti i år.

Sedan årets början till och med september uppgick fiskhamnens tillförsel till 293,982 normallådor och 1,288,391 kg. med ett värde av kr. 7,131,915: 67, mot 306,119 lådor, 1,264,819 kg. och kr. 6,619,224: 82 under samma tid i fjol.

(»Fiskerierna» 13/10 1925.)

Det röda sidbandet på regnbågsforellen. Här om skriver i »Fischerei-Zeitung» n:r 43, 1925, den gamle, erfarne tyske forellodlaren ARENS på förekommen anledning bl. a.: »Var och en, som känner regnbågsforellen, måste medgiva att denna ej alls förtjänar sitt högttravande namn, utan tvärt om i allmänhet blott är klädd i ett anspråklöst grått, icke ens har några färgade fläckar och är den minst brokiga bland alla 'odlade' salmonider. Även bandet på sidan är hos många föga färgat, om det också hos enstaka ovanliga exemplar kan bliva till ett livligt färgat, rött band som fortsätter fram på gällocket; hos särskilt benådade exemplar kan den röda färgen sprida ut sig till fenorna och bilda en tydlig röd ton även på buken. Att detta röda band skulle lysa i regnbågens färger kan ej ens den livligaste fantasi upptäcka, hur brokig en dylik forell än ter sig. Namnet 'regnbågsforell' är tydligen att hänföra till amerikanskt reklammakeri.» ARENS påpekar så olika laxartade fiskars växlande lekdräkter och påvisar deras obeständighet, liksom huru yttre förhållanden medföra olika färgförhållanden hos dem. Vidare fortsätter han: »I motsats härtill är regnbågsforellen ensam med sitt röda band nästan alldeles säker mot alla dylika förändringar. Erfarenheten lär, att hos honom den mest olikartade näring och vattenbeskaffenhets, ålder, lek och årstider på sin höjd ha ett mycket ringa inflytande på färgen hos detta band. Det är därför svårt att på detta avgöra, om det gäller en fisk från naturligt vatten eller en i damm matad, 'gödd', fisk. Regnbågsforellens färg, i synnerhet på det röda bandet, kan sålunda kallas 'äkta'. Bandet kan också varken framställas eller avlägsnas genom

särskilda åtgärder. Det uppträder redan under första året och bibehålles på gamla dagar, men — och detta är särskilt viktigt — det är också lätt nedärvbart, måste sålunda vara en bestämd rasegendomlighet.»

Exemplar av ovan beskrivna slag hade vid ARENS' anstalt vid Cleysingen använts till avelsdjur, och man hade fått fram en stor stam av dylika »benådade» fiskar. Dessa tycktes sålunda härstamma från en särskild varietet, som kommit över från Amerika.

ARENS framhåller det praktiska odlingsvärdet av dylika extra vackra fiskar, enär de på grund av sin vackra färg bliva särskilt eftersökta och eftertraktade av sådana köpare, vilka hava vackra »bordsprydnader».

Återfångad märkt gädda. Hösten 1922 fångades vid Fällnäs vid Stockholms läns Södermanlands kust 2 gäddor i mjärde, vilka då vägde 0,4 kg. vardera; de märktes med en silvertråd i gällocket och släpptes. I november 1924 återfångades den ena i en ryssja c:a 100 meter från första fångstplatsen och vägde då 1,2 kg. Sålunda ännu ett bevis på, att gäddor hava stationära vanor. Meddelaren, fiskare Wilhelm Pettersson, nämnde också, att det hade sagts, att en med silvertråd märkt gädda — sålunda troligen den andra av de två — skulle blivit fångad av en statare på godset.

Trådlös telefon på »Skagerak». »Undersökningsfartyget 'Skagerak' har en tid legat i Göteborgs hamn för att utrustas med radiotelefon», skrives i Handelstidningens Veckoblad den 22 oktober. »Detta arbete väntas bli avslutat i dag (den 23), och om provkörningen, som äger rum i eftermiddag, lämnar gott resultat, startar fartyget i morgon bittida på en ny expedition.»

»Radiotelefonen på 'Skagerak', som tillkommit på landshövding von Sydows initiativ, beräknas ha dragit en kostnad av 20,000 kr. Installeringen har tagit något över en vecka och omhänderhaft av telegrafverket. Genom den nya anordningen kan en avsevärt förbättrad rapportföring mellan fiskebåtarna

äga rum. Dessa behöva nu endast installera vanlig rundradio-mottagare med rör för att kunna få alla behövliga upplysningar från 'Skagerak' rörande fiskens förekomst, förändringar i väderleken, fiskpriser m. m.»

Den angivna vikten vid försäljning skall vara korrekt — i England. Här i Sverige torde man sällan höra klagomål över viktfusk. I sin marknadsnotis den 19 oktober 1925 skriver emellertid den danska firman i London E. L. SALOMONSEN & C:o bl. a. följande: »Härmed ett viktigt meddelande till alla avsändare av ål och annan fisk. För en tid sedan tillsattes av regeringen en kommitté för att undersöka, varför livsmedel äro så dyra. Denna kommitté har fäst sin uppmärksamhet vid det sätt, varpå handelsmännen väga ut varor i butikerna, och det har visat sig, att det gives för litet i så gott som alla branscher, ofta 10 till 30 % mindre än vad kunden betalar för. Det föreslås nu, att det skall anses vara en kriminalförbrytelse att lämna orätt vikt, straffbar som för stöld. För ögonblicket gäller det detaljhandlarna, men dessa komma snart att göra sig påminta hos grosshandlarna — redan i dag hava vi mottagit klagomål — och den vikt som angives på de danska lådorna, det må nu gälla ål eller fisk, är ju aldrig eller nästan aldrig riktig, och detta är en mycket väsentlig punkt. Säkerligen kommer det snart en tid då den angivna vikten måste vara alldeles korrekt eller garanterad, eljest tvingas vi att här väga ut var enda låda och det betalar sig ej för avsändarna. Alltså, står det 6 stone för innehållet i lådan, så laga att det också är 6 stone i den o. s. v.» Möjligen kan detta vara ett observandum även för svenska avsändare.

Fiskeribevakning med flygmaskiner. På havskusterna är det stundom mycket svårt att övervaka, att olaga fiske ej utövas. På sina håll har man därför provat att för inspektionen anlita flygbåtar, vilka varken ångbåtar eller motorbåtar hava utsikt att undkomma. I »Fiskerierna» av den 23 juni 1925 förekommer härom ett par notiser.

»En ny metod att anhålla trälare, som äro ute på förbudet

område, har nyligen praktiserats i England. Den engelske fiskekryssaren 'Vigilant' har fått ett hydroaeroplan installerat ombord och detta fick tillfälle att göra god nytta för någon tid sedan, då man från kryssaren observerade tre trålare från Fleetwood, som fiskade på förbjudet område i Firth of Clyde. Kryssaren kunde icke komma in på trålarna, förr än dessa anade oråd och drogo sig undan. Tre män gingo då i flygmaskinen och slog kort därpå ned över de intet ont anande trålarna, som nu inte kunde dölja sin indentitet och måste vänta, till dess kryssaren kom till platsen och förde dem till land. Det blev rättegång av, varvid trålarna blevo dömda till höga böter och redskapens konfiskation. En av skepparna beklagade sig emellertid inför rätten i höga toner över detta ojusta sätt att arrestera trålare. Hade inte flygmaskinen funnits, skulle kryssaren aldrig fått fast på honom, påstod han.»

Tyckte skepparen kanske att det ej var »fair play»?

Red.

»**Dansk fiskeribevakning med flygbåt.** Fiskeriinspektionsfartyget 'Diana' inkom i går till Skagen, och om en eller annan dag väntas en flygbåt, som skall delta i övervakningen av fisket. Till en början skall flygbåtens inspektion avse makrillfisket vid Jyllands kuststräckor.»

Danskarna utöva en ganska noggrann kontroll över, att utlänningar ej fiska inom det danska territorialområdet.

Red.

Svenska Fiskareförbundets Matrikel år 1925.¹

Beskyddare:

H. M. KONUNGEN.

Ordförande:

Professor *Einar Lönnberg.*

v. Ordförande:

Justitierådet *P. von Seth.*

Sekreterare och kassaförvaltare:

Fiskeriintendent *Th. Thorsten Ekman.*

Korresponderande medlemmar:

- Drechsel, C. F., Kommandör. Nyhavn 43, Köpenhamn.
 Petersen, C. G. J., Dr. Zool. Museum, Köpenhamn.
 Kishinouye, K., Dr. Imperial Fisheries Bureau. Tokio.
 Hjort, Johan, Dr. Biologiska Laboratoriet, Universitetet, Oslo.
 Landmark, E. A. T., f. d. Fiskeriinspektör. Frogneveien 23, Oslo.
 Lehmkuhl, Kr., Statsraad, Direktör. Bergen.
 Fulton, T. Wemyss., Dr, Superintendent of the Scotch Fishery of Board. Aberdeen.
 Heineke, F., Dr, Professor. Biol. Station. Helgoland.
 Seligo, A., Dr, Professor. Danzig.
 Walter, E., Dr. Teichwirtschaftliche Versuchsstation. Wielenbach (Oberbayern).
 Smith, Hugh. M., Dr. Deputy Commissioner of Fisheries. Washington D. C., U. S. A.
 Clark, Frank. N., Superintendent. Northville. Detroit. Michigan. U. S. A.

¹ Efter uppgifter den 5 november.

Asserson, Sigurd, Jur. Kand., Fiskeridirektör. Bergen.
 Brühl, Ludwig, Professor, Dr. Fregestr. 49^I, Berlin-Steglitz.
 Järvi, T. H., Överdirektör. Bergmansgatan 12, Helsingfors.
 Mortensen, F. V., Fiskeridirektör. Landbruksministeriet (Fiskeridirektoratet), Kristiansgade 6, Köpenhamn K.
 Schiemenz, P., Dr, Professor. Seestrasse 116 a, Friedrichshagen bei Berlin.

Ständiga ledamöter:

Bellander, Bengt, Jägmästare. Bellsås, Hoting.
 Bielke, Sten. Greve. Strandvägen 9, Stockholm.
 Biesert, Elof, Bruksägare. Lennartsfors.
 Björklund, O., Godsägare. Rörön, Månsåsen.
 Bonde, Carl Gotthard, Friherre, Hovjägmästare. Ericsberg, Katrineholm.
 Borlind, Bersén & C:o, Skeppsmäklare. Göteborg.
 Ekman, Axel, Landshövding. Mariestad.
 Ekman, Th. Thorsten, Fil. Dr, Fiskeriintendent. Södertälje.
 von Essen, Hans, Frih., Ryttmästare. Strandvägen 49, Stockholm.
 Fogelberg, Henrik, Jägmästare. Karlholmsbruk.
 Frisk, Carl A., Grosshandlare. Grevtuegatan 24 C, Stockholm.
 Funch, James, Grosshandlare. Norra Blasieholmshamnen 17, Stockholm C.
 Gumælius, Torsten H:l., Disponent. Kärrgruvan.
 Hansson, J. M., Disponent. Mölnebo, Hid.
 Hedin, Carl. Kärrboda, Nyköping.
 Hermelin, R., Friherre. Frölinge, Getinge.
 Isoz, F. P., Godsägare. Hänö, Tystberga.
 Kristianstads läns hushållningssällskap. Kristianstad.
 Lillienau, Aug., Assuransdirektör. Mässvik, Värmlandsbro.
 Lundbohm, Hjalmar, Disponent, Fil. Dr. Kiruna.
 Mörner, Axel, Greve, Landshövding. Halmstad.
 Mörner, Gösta, Greve, Godsägare.
 Nordenskiöld, Bert. Virbo, Oskarshamn.
 Olofsson, Ossian, Fil. Dr, Fiskeriintendent. Luleå.
 Posse, Knut K:son, Greve. Taxinge-Näsby.
 Rönström, Wilhelm, Direktör. Kaplansgatan 2, Stockholm.
 Santesson, Harder, Godsägare. Forsby, Ättersta.
 Silfverschiöld, O., Friherre. Koberg, Upphärad.
 Sparre, Claes, Grefve, Godsägare. Finnekumla.
 Stjernsvärd, C., Godsägare. Olstorp, Rydsnäs.
 Stockholms läns och stads hushållningssällskap. Mäster Samuels gata 47, Stockholm.

Söderström, Adolf, Docent. Kåbo Villastad, Uppsala.
 Timm, Clas Gabr., Bruksägare. Engelsberg.
 Östergötlands läns hushållningssällskap. Linköping.

Årligt betalande medlemmar:

Adelsvärd, Theodor, Baron. Ätvidaberg.
 Adlerstierna-Adelsköld, G. F. S., Godsägare. Öjared, Floda station.
 Ahlbäck, J. Albert, Fiskodlare. Svankälla Fiskodling, Agnesberg.
 Ahlman, K. E. G., Rådman. Norrtälje.
 Ahlmér, Klas, Fiskerikonsulent. Kalmar.
 Alm, Gunnar, Fil. Dr, t. f. Byrådirektör. Kgl. Lantbruksstyrelsen, Stockholm.
 Almberg, Fridolf, Flottningschef. Sundsvall.
 Almqvist, Clas, Major. Ärnäs, Brunsberg.
 Alsterberg, G., Docent, Fil. Dr. Zoologiska institutionen, Lund.
 Andersson, Anders, Hemmansägare. Naddebo, Stjärnvik.
 Andersson, Bror, Disponent. Bollnäs.
 Andersson, Carl, Godsägare. Sämsholm, Ljung.
 Andersson, E. Alfr., Fiskare. Fiskartorpet, Julita.
 Andersson, Ernst, Fiskeritillsyningsman. Tallbo, Södertälje.
 Andersson, G. G., Trafikinspektör. Malmö.
 Andersson, Hilding, Fiskmästare. Kälarne.
 Andersson, K. A., Fil. Dr, Byråchef. Kungl. Lantbruksstyrelsen, Stockholm.
 Andersson, K. V., Fiskare. Segersön, Strängnäs.
 Andersson, Knut Hjalmar, Fiskare. Møgö, Nävekvärn.
 Andersson, Osear, Fiskare. Håskö, Gryt.
 Annell, E. H., Prost. Bettna.
 Appलगren, J. F., Fiskare. Fällnäs, Ösmo.
 Arfwedson, Nils, Kapten, Godsägare. Hedensö.
 Arvidsson, Gottfrid, Föreståndare vid Borenshults fiskodlingsanstalt, Motala verkstad.
 Arvidsson, Roland. Lövdalen, Motala.
 Arvidson, Thure, Fiskare. Haganäs, Kvarsebo.
 Arwidsson, Ivar, Fil. Dr, Konservator. Dragarbrunnsgatan 75, Uppsala.
 Aspegren, U. Müllern-, Med. Dr. Hamngatan 26, Stockholm.
 Asplund, E. Martin, Läkare. Drottninggatan 59, Stockholm.
 Banck, B., Kapten. Karlavägen 60, Stockholm.
 Bastman, Georg, Köpman m. m. Kungsträdgårdsg. 12, Stockholm.
 Beck-Friis, C., Greve m. m. Börringe.
 Beck-Friis, C. J., Frih., Bruksdisponent m. m. Harg.

Behm, Alarik, Intendent. Skansen, Stockholm 14.
 Berggren, Edv. Wilh., Byggmästare. St. Paulsgatan 21 B., Stockholm.
 Berggren, O., Forstmästare. Kälärne.
 Berglund, J. Alfr., Handlande. Hudiksvall.
 Bergström, Axel, Hemmansägare. Lindöja, Arkösund.
 Bergström, Frans, Landsfiskal. Haparanda.
 Bernström, Carl, Civilingenjör. Oppeby, Låstringe.
 Björnson, Em., Disponent. Östersund.
 Blom, Hugo, Disponent. Norrköping.
 Blomchjöld, A., Fiskeritillsyningsman. Kungsör.
 Blomstedt, S. G., Fiskare. Feijan, Gräddö.
 Bobeck, Sven, Fiskeriinstruktör. Mullhyttemo.
 Bohman, Alfr., Disponent. Sterbsnäs Gård, Arholma.
 Borgström, A. G., Fiskeritillsyningsman. Dalby Gård, Navestabro.
 Boström, Gust. Sam, Godsägare. Östanå.
 Brolin, Gustaf, v. Konsul. Stugsund.
 Bursie, Herman, Överste. Toftaholm, Hvittaryd.
 Bylund, Erik, Fiskare. Solumshamn, Härnösand.
 Böklin, D., Godsägare m. m. Täckhammar, Nyköping.
 Carlander, Axel, Direktör. Gamlestadens fabriker, Göteborg.
 Carlsson, Adolf, Godsägare. Grönö, Köping.
 Carlsson, Alfr., Fiskerikonstulent. Björnväl, Östra Malsjö.
 Carlsson, Barthold, Med. Dr. Parkgatan 4, Göteborg.
 Carlsson, Carl Aug., Lantbrukare. Näs Gård, Lövsta, Strängnäs.
 Carlsson, Hjalmar, Tandläkare. Erik Dahlbergsgatan 4, Göteborg.
 Cassel, Albert, Godsägare. Stjärnsund, Askersund.
 Cedrenius, Axel C:son, Skogsförvaltare. Åmots Bruk.
 von Celsing, Elof Fredrik, Kapten. Biby.
 von Celsing, L. G., Löjtnant, Godsägare. Fjellskäfte, Valla.
 Centerwall, Otto, Fiskeritillsyningsman. Järnvägsstationen, Stehag.
 Collin, Emil, Grosshandlare. 1:a Långgatan 24, Göteborg.
 Cullin, Elof, Fiskessportaffär. Karlskrona.
 Dahm, Hjalmar, Rektor. Heden, Bollnäs.
 Dahn, Paul, Fil. Lic., Aktuarie. Karlbergsvägen 80, Stockholm.
 Denninghoff, Wilh., Göteborg.
 Dieden, Th., Godsägare m. m. Örebro.
 Dufwa, A. W., Kammarråd. Lidingö Villastad.
 von Eckermann, Wilh., Kammarherre. Norrmalmstorg 16, Stockholm.
 Eckerbom, Gustaf, Civilingenjör. Sandvik, Stockholm 1.
 Egerström, Fredr., v. Häradsbövding, f. d. Byråchef. Hanstavik, Södertälje.
 Ehrenborg, Helge, Grosshandlare. Norrköping.

Ekelund, Axel, Bruksägare. Ysunda, Finspong.
 Ekman, Gustaf, Ingenjör, Fil. Dr. Carnegie & C:o, Göteborg.
 Ekman, Henning, Trafikechef. Linköping.
 Ekman, Oscar, Godsägare. Bjärka-Säby, Bjärka.
 Ekman, Sven P., Lektor, Docent. Käbo Villastad, Uppsala.
 Engelbrektson, Carl, Ingenjör. Örebro.
 Engström, E., Organist. Dala, Husby.
 Erikson, Algot. Stockbäcken, Vadsbro.
 Erikson, Edv., f. d. Kronofogde. Borgholm.
 Eriksson, C. E., f. d. Fiskeriinstruktör. Räfte.
 Eriksson, Erik. Östra Storgatan 39, Söderhamn.
 Eriksson, Frithiof, Köpman. Linköping.
 Essén, Harald, Distriktslantmätare. Filipstad.
 Evers, Harald, Direktör. 1:a Långgatan 27, Göteborg.
 Falk, John, Landshövding. Kalmar.
 Florell, Wilh., Ingenjör. Hellingsjö.
 Forssman, Fredric, Lantbrukare. Morgårdshammar.
 Freidenfelt, T., Fil. Dr, Fiskeriintendent. Karlstad.
 Fristedt, Fredr., Lantränmästare. Nyköping.
 Gerdts, Wald., Fabriksföreståndare. Östanå Bruk, Glimminge.
 Granström, Adolf, Sekreterare. Hushållningssällskapet, Umeå.
 Gräslund, Albert, Handlande. Nyköping.
 Grönqvist, A., Fiskare. Ekolsund.
 Grönvall, Axel, Fiskare. Ousbyholm.
 Gunnarsson, S. A., Handlande. Ljusdal.
 Gustafsson, Gunnar, Fil. Mag. Smedjebacken.
 Gustafsson, E. G., Fiskeritillsyningsman. Enbo.
 Gustafsson, J. E., Länsfiskeritillsyningsman. Strängnäs.
 Gustafsson, Karl G., Fiskeriinstruktör. Västervik.
 Hagberg, Osear A., Grosshandlare. Köpmansgatan 18, Göteborg.
 Hagman, Nils, Fil. Dr. Brusebäcken, Emmaljunga.
 Hammarsten, Olof, f. d. Professor. Uppsala.
 Hammarström, Rud., Ryttmästare. Umeå.
 Hansson, Jöns, Fiskeritillsyningsman. Serresjö, Trelleborg.
 Hartmann, Ernst L., Bryggeriägare. Jönköping.
 Harling, Wald., Direktör. Gävle.
 Hedberg, Erland, Direktör. Strömsbergs bruk, Strömsberg.
 Hedström, A. H., Hemmansägare. Gäddvik.
 Hermodsson, Haquin, Fil. Mag. Säffle.
 Hessle, Christian, Fil. Dr, Fiskeristipendiat. Kungl. Lantbruksstyrelsen, Stockholm.
 Holmborg, C. L., Riksbankstjänsteman. Prestgårdsgatan 14, Stockholm.
 Holmborg, Nils, Handlande. Hillersjö, Stockholm.

Holmer, Ivar, Grosshandlare. Nybrogatan 13, Stockholm.
 Holmgren, Carl, Fiskhandlare. Norrköping.
 Holmgren, O., Fiskeritillsyningsman. Snatra, Karlholmsbruk.
 Holmin, Kristofer, Ingenjör. Ehrendal, Gnesta.
 Hortlander, Dav., Fiskeriinstruktör. Piteå.
 Håkansson, P. W., Kammarskrivare. Sveagatan 28, Göteborg.
 Högfeldt, P. J., Agronom. Nyborgs gård, Bålsta.
 Isaksson, L. J. G., Fiskmästare. Osby.
 Isaksson, Rudolf, Direktör. Luleå.
 Jacobaens, Ch., Professor, Med. Dr. Nybrogatan 11, Stockholm.
 Janse, Gustaf, Grosshandlare. Brännkyrogatan 6, Stockholm.
 Jansson, A. P., Fiskmästare. Ehrendal, Gnesta.
 Jansson, Axel R., Bruksägare. Uppera.
 Jansson, Georg, Fiskeexportör. Karlstad.
 Jansson, J. Albert, Grosshandlare. Göteborg.
 Jeansson, Gustaf, Godsägare. Berga, Högsby.
 Johansson, J. E., Fiskeriinstruktör. Nygatan 9, Trollhättan.
 Johansson, Olof, Fiskeriförman. Börringe.
 Johansson, P. O., Fiskeriöver tillsyningsman. Bokö, Karlshamn.
 Jonsson, E., Inspektör. Fiskeby.
 Jonsson, J., Handlande. Sandviken.
 Jonsson, Olof, Fiskare. Brogård. Bro.
 Jönsson, Johan, Fiskare. Tosteberga, Gualöv.
 Jönsson, Nils, Fiskare. Strandgatan 30, Limhamn.
 Kartman, Hjalmar, Fiskeriinstruktör. Mariestad.
 Killander, Erik, Direktör. Regeringsgatan 5, Stockholm.
 Killander, K., Kapten. Rådmangatan 59, Stockholm.
 Kindstrand, A., Köpman. Vasagatan 5 C., Göteborg.
 Kjell, C. J., Fabrikör. Bäcke-fors.
 Kjellberg, C. A., Läkare. Mäster Samuelsgatan 70, Stockholm.
 Kjellman, E. V., Fabrikör. Nyköping.
 Kjellson, Y. K., Ryttnästare. Hofmanstorp.
 Klingspor, D. M., Kapten. Kurrebo, Urshult.
 Knutsson, N. O., Skeppare. Råå, Raus.
 Kullander, K. P., Kapten. Umeå.
 Lagerfelt, C. L., Friherre. Mogård, Doverstorp.
 Larson, Carl, Lantbrukare. Tönnersa, Eldsberga.
 Larsson, Johan, Provinsialläkare. Jönköping.
 Larsson, Svante. Nygatan 9, Trollhättan.
 Leidesdorff, Carl Edv., Direktör. Storkyrkobrinken 6, Stockholm.
 Leissner, Harry F., Civilingenjör. Tappgatan 27, Södertälje.
 Leufstadius, J. F., Fiskare. Ledsjär, Leufsta Bruk.
 Lewenhaupt, G. Erik, Greve m. m. Björnöberg (Geddeholm), Västerås.

Lidin, E. O., Livmedikus m. m. Humlegårdsgatan 20, Stockholm.
 Lind, Gottfrid, Fiskare. Gamla Oxelösund, Oxelösund.
 Lindahl, Ernst, Fiskeriinstruktör. Lagan.
 Lindberg, Henrik, Fiskeriinstruktör. Danholm, Korsnäs.
 Linde, Gunnar, Lantmätare. Lidköping.
 Lindeberg, Otto, Direktör. Nyköping.
 Linder, Folke, Fil. Stud. Johannesgatan 6, Uppsala.
 Lindgren, G. M., Fiskare. Fiskaretorpet, Djursnäs, Ösmo.
 Lindstedt, Philip, Fil. Dr. A.-B. Fryserierna, Göteborg.
 Lingner, A., Landsfiskal. Ed.
 Lithander, Edvard. St. Nygatan 19, Göteborg.
 Ljunggren, Alrik, Bruksförvaltare. Vretstorp.
 Ljungqvist, Isaac, Skogsförvaltare. Norrköping.
 Ljungström, Em., Bruksdisponent. Häfla bruk, Häfla.
 Ljungvall, W., Ingenjör. Hagfors järnverk, Hagfors.
 Lundblad, O., Assistent. Experimentalfältet.
 Lundgren, Axel, Bruksförvaltare. Älvkarleö bruk, Älvkarleö.
 Lundgren, Gust. A. M., Grosshandlare. Storkyrkobrinken 12, Stockholm.
 Lundholm, G., Kamrer. Riksbanken, Östersund.
 Lundqvist, K. J., Fiskeritillsyningsman. Notskär, Horn, Över-Enhörna.
 Lübeck, Sven, Landshövding. Gävle.
 Luning, Gustaf, Löjtnant. Eksjö.
 Lönnberg, Einar, Fil. Dr, Professor. Stockholm 50.
 Lönnberg, Ingolf, Med. Dr, Lasarettläkare. Karlshamn.
 Lönnberg, J. S., Sjökapten. Norra Ström-gatan 33, Norrköping.
 Löwen, Fritz, Greve. Sextorp, Osbyholm.
 Magnusson, Karl, Fiskare. Essön, St. Mellösa.
 Malm, G., Landshövding. Luleå.
 Malmfors, H. Sturegatan 12, Stockholm.
 Mattson, Gust., Bruksägare. Stabäck, Engelsberg.
 Mattson, S., Laxhandlare. Mörrum.
 Mattsson, Olof, Hemmansägare. Borgvattnet.
 von Meckenburg, F., Kammarherre. Högsjö.
 Melin, C. J., Fiskare. Broby, Öster Tibble.
 von Mentzer, Osear, Ryttnästare. Uppsala.
 Modén, John, Inspektör. Lillå, Hackås.
 Molander, Arvid R., Fil. Dr, Fiskeristipendiat. Fiskebäckskil.
 Molin, A. M., Handlande. Söderhamn.
 Molin, Emil, Stadskommisionär. Bryggaregatan 28, Stockholm.
 Montell, Arvid, Jägmästare. Linnégatan 96 n. b., Stockholm.
 de la Motte, Sven Peter. Barsebäck.
 Murray, W., Landshövding. Västerås.

Tägtström, B., Skogsförvaltare. Österby Bruk, Dannemora.
 Vallin, Sten, Fiskeristipendiat. Villa Amicitia, Helsingborg.
 Wahlberg, Gunnar, Jordbrukskonsulent. Norrnäs, Värmdö.
 Wahlgren, Einar, Lektor. Malmö.
 Wallengren, Hans, Dr, Professor. Lund.
 Wanberg, T., Riksbankskamrerare. Djursholm.
 Wahren, Jacob, Godsägare. Lönö, Östra Husby.
 Wernberg, Joh., Fiskeritillsyningsman. Snogeröd.
 Werner, August, Grosshandlare. Göholm, Ronneby.
 Werner, Gustaf, Grosshandlare m. m. Göteborg.
 Wibeck, Edvard, Jägmästare. Valhallavägen 123, Stockholm.
 Wibom, Axel, Överstelöjtnant. Wermdö-Wijks Säteri, Gustafsberg.
 Widerberg, Johan W., Fiskmästare. Sjöholmen.
 Wiman, C. A., Fiskare. Steninge, Märsta.
 Ågren, Hugo, Fiskeriintendent. Gävle.
 Ölund, Joel, Fiskmästare. Rudarna, Målsryd.
 Östergren, Hj., Fil. Lic., Intendent vid Göteborgs Sjöfartsmuseum.
 Göteborg.
 Österman, A. H., Fiskare. Kallsö, Sankt Anna.

Utomlands boende, betalande medlemmar:

Bruun, Victor, Dipl.-ing. Badhusgatan 10, Helsingfors (Finland).
 Gottberg, Gunnar, Fiskeriråd. Fiskeristyrelsen, Helsingfors (Finland).
 Langenheim, Max, Lantbrukskonsulent. A.-B. Runan, Malmö.
 Nordberg, Karl, Fiskeriinstruktör. Brändö (Åland), över Åbo (Finland).
 Schmidt-Nielsen, Sigval, Professor. Trondhjem (Norge).

Anslutna föreningar, institutioner m. fl. opersonliga medlemmar:

Ahlafors Nya Spinneri-A.-B. Göteborg.
 A.-B. Max Sievert. Regeringsgatan 26, Stockholm.
 A.-B. Malmö Fiskredskapsaffär. Malmö.
 Blekinge läns Hushållningssällskap. Karlskrona.
 Gävleborgs läns Hushållningssällskap. Gävle.
 Gotlands läns Hushållningssällskap. Visby.
 Helsingborgs stadsbibliotek. Helsingborg.
 Hjo Fiskeriförening. Herr Lorentz Bergman, Hjo.
 Kraft A.-B. Gullspång-Munkfors, adress: John Hedin, Mariestad.
 Limhamns Fiskareförening. Nils Jönsson, Strandgatan 30, Limhamn.

Ludvika Fiskevårdsförening. Kassör Sim. Friberg. Box 757, Ludvika.
 Länsstyrelsen i Gotlands län. Visby.
 Nynäshamns Fiskeriförening, gm fiskare C. J. Sundin (Bedarö) Box 33, Nynäshamn.
 Sjön Glans och därmed förenade vattenområdets Fiskeriförening, Eksund.
 Svenska Fiskredskaps-A.-B., Stockholm.
 Södermanlands läns Hushållningssällskap. Nyköping.
 Västerbottens Läns Fiskerinämnd. Adr.: Hushållningssällskapet, Umeå.
 Älvsborgs läns Södra Hushållningssällskaps fiskeristyrelse. Box 79, Borås.
 (Kristianstads, Stockholms och Östergötlands läns hushållningssällskap; se: ständiga ledamöter!)

Medlemmar på Gotland, för vilka hushållningssällskapet betalar årsavgift:

Fiskare:

Ahlgren, Edv. Ljugarn.
 Andersson, M. Bälshage, Grötlingbo.
 Dalqvist, Aug. Nylunde, När.
 Ekedahl, R. Hallgårds i Alskog, Garda.
 Eskelin, Ludvig. Sigvards i Eskelhem, Västergarn.
 Forslund, A. Tjälder i Boge, Slite.
 Hejdenberg, Carl. Ihevik i Hangvar, Kappelshamn.
 Jakobsson, Olof Joh. Pilgårds, När.
 Johansson, Adolf. Kappelshamn.
 Klintbom, Rob. Møjner i Boge, Slite.
 Krusell, Henry. Botvide i Sanda, Klintehamn.
 Larsson, Th. Suders i Hamra, Burgsvik.
 Nilsson, Axel. Rangvalds i Tofta, Eskelhem.
 Olsson, Petter. Botes i Anga, Kräklingbo.
 Pettersson, Alfred. Skälsö, Vestkinde.
 Pettersson, Reinh. Hejstade i Eksta, Klintehamn.
 Toftén, Herman. Kroks i Tofta, Eskelhem.
 Tomsson, Per. Stale i Rone, Autsarve.
 Westerberg, August. Färösund.
 Westergård, Olof. Valla, Rute.
 Vidin, Olof. Falhammars i Östergarn, Katthammarsvik.
 Wittberg, Reinh. Verldsände i Klinte, Klintehamn.
 Österdahl, Oskar. Hägvards i Hall, Kappelshamn.

Fiskeritillsyningsbiträden:

Bolin, A. N., Fiskare. Ahr i Fleringe, Rute.
 Ekman, Knut, Fiskare. Gnisvärd, Eskelhem.
 Hallqvist, N., Fiskare. Påvals, När.
 Lindholm, Johan, Fiskare. Broa, Fårösund.
 Myrgren, R., Fiskare. Västergarn.
 Nordberg, Johan, Fiskare. Rommunds Gammelgarn, Katthammars-
 vik.
 Olsson, L. N. Botvaldevik, Gothem.
 Pettersson, Joh., Fiskare. Hallshuk, Kappelshamn.
 Pettersson, Joh., Fiskare. Gustafs, Fröjel, Klintehamn.
 Pettersson, Johan, Fiskare. Stenstugu, Vamlingbo.
 Rosvall, G., Fiskare. Herrvik, Katthammarsvik.
 Ulmstedt, Karl, Fiskare. Ronehamn.
 Vigström, Edvard, Fiskare. Liekershamn, Stenkyrka.
 Vahlgren, Hj. Snovalds, Havdhem.

Pratts Bensin, Pratts Fotogen, Brännolja

Begär alltid vid behov härav våra kvaliteter, som hittills stå öfverträffade. — Förteckning öfver återförsäljare av Pratts Bensin sändes portofritt på begäran.

Huvudkontor i:

Göteborg, Ordertel. 1100 och 1940

Avdelningskontor i:

Uddevalla, Tel. 262 o. 456; Jönköping, Tel. 613 o. 873; Karlstad, Tel. 939 o. 1026

Nederlag i: Göteborgs och Bohusläns skärgård: Björkö, Grundsund, Hunnebostrand, Klädesholmen, Marstrand, Skärhamn, Smögen, Strömstad, Åstol, Onnered.

VestKustens Petroleums Aktiebolag, Göteborg.

Ett mindre antal exemplar

av följande särtryck ur Svensk Fiskeritidskrift finnes till salu hos tidskriftens redaktion, adress Södertälje:

Om gäddfiske för amatörer av John Lundgren; föredrag vid Svenska Fiskareförbundets årsmöte den 22 mars 1901. Pris 45 öre.

Kortfattade förhållningsregler för undvikande av onödigt djurplågeri vid fångst, transport, tillagning och förvaring av fisk och matnyttiga kräftdjur av E. L. Pris 20 öre. Tryckt år 1904.

Lag om gemensamhetsfiske av den 30 juni 1913 samt i samband med denna samtidigt utfärdade förordningar. Pris 35 öre. Tryckt år 1913.

Om ålfiskets ordnande i sjöar och floder av Oscar Nordqvist. Pris 35 öre. Tryckt år 1915.

Svensk Fiskeritidskrifts 25-årsregister (ärg. 1—25, 1892—1916). Pris 90 öre. Tryckt år 1917.

Efter insändande av respektive belopp tillställas häftena rekvisenten i betalt korsband. Önskas likviden uttagen genom postförskott, debiteras postförskottsavgiften extra.

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG

STOCKHOLM

MALMÖ

Avdelningskontor över hela landet

Egna fonder . . . . . Kr. 182,000,000

Telegrafadress: KREDITBOLAGET

ÄLDRE ÅRGÅNGAR

Årgångarna 1903—1917 finnas till salu hos Almqvist & Wiksells Boktryckeri-A.-B., Uppsala, till pris av kr. 1:50 pr årgång, 1918—24 å kr. 2:20; *serier* billigare efter förfrågan hos redaktionen, Södertelge.

För icke medlemmar av Svenska Fiskareförbundet är priset för årgångarna 1909—1924 kr. 2:50.

Lösa häften erhållas till pris av 60 öre pr st., häften med färgplansch kosta 75 öre pr st., häft. 2 1917 kostar 1 kr.

Dessutom portokostnader.

Några få serier årgångar

av Svensk Fiskeritidskrift I—XI (1892—1902)
finnas å kr. 14 hos redaktionen, adress: Södertelge

Lösa årgångar av desamma (utom år 1898) finnas å 1:25 (årg. 1892 å 1:50, årg. 1900—1902 å 1 kr.) De flesta häften (utom 1892 häft. 2, 1898 häft. 2, 1899 häft. 1 och 1900 häft. 3) finnas lösa å 50 öre.

Portokostnader tillkomma.

Reservation för slutförsäljning.

FISKREDSKAP

Skötar = Nät = Tälmar

Gummistövlar

till lägsta priser

Leidesdorffs Fiskredskapsfabrik

Storkyrkobrinken 6 • Stockholm

Aldsta fiskredskapsfabrik i Sverige

Priskurant sändes gratis

Lundgrens Fiskredskapsfabrik

Etabl. 1892 - Kungl. Hovleverantör

STOCKHOLM

12 Storkyrkobrinken 12

Telefoner: 21 22, Norr 10 22

Nätlingor av lin och bomull,
olika djuplekar.

Nättråd till boning och lagningar.

Tälmar handslagna, finare o. grövre.

Gummistövlar av Hoods berömda fabrikat.

Oljekläder och sydvästar.

Drag, ståndkrok, saxar, håvar m. m.

Priskurant gratis

Svensk Fiskeritidskrift

utkommer med sin trettiondefjärde årgång 1925 till samma omfång som förut, fördelat på sex häften och till prenumerationspris av **fyra kronor 50 öre**, för utlandet **fem kronor 50 öre**. Medlemmar av Sv. Fiskareförbundet erhålla tidskriften gratis som hittills. Årsavgiften i Förbundet är år 1925 kr. 4:—.

Redaktionens adress är **Södertelge**.

I frågor rörande tidskriftens distribution torde man hänvända sig till **Almqvist & Wiksells Boktryckeri-A.-B., Uppsala**.

Femte häftets innehåll:

	Sid.		Sid.
† Osc. Nordqvist	129	Tyskarna bygga stora fiskfrys-	153
Några notiser från 3:dje inter-		riern	153
nationala limnologkongres-		Vänerns Fiskareförbund	153
sen i Kyssland den ²⁰ / ₈ — ¹⁰ / ₉		Föreningarna i Tidån	153
1925 av dr. G. Alm	132	»Flygfisk»	154
Reparationer av dammbyggnad-		Avlägsnande av rost	155
er varigenom ålyngelsupp-		Stegring i Göteborgs fiskhamns	156
gång förhindras	139	omsättning	156
Åtgärder för fiskerinäringens		Det röda sidbandet på regn-	157
befrämjande under år 1924	143	bågsforellen	157
		Återfångad märkt gädda	158
Litteraturmeddelanden:		Trådlös telefon på »Skagerak»	158
<i>Olstad, O.</i> Örretvand i Gud-		Den angivna vikten vid försälj-	159
branddalen	147	av fisk	159
<i>Die Binnengewässer</i>	148	Fiskeribevakning med flygma-	159
<i>Die Tierwelt der Nord- und</i>		skiner	159
<i>Ostsee</i>	149	Dansk fiskeribevakning med	160
<i>H. Gams.</i> Wasserpflanzn als		flygbåt	160
Indikatoren	150	Matrikeln	161
»Die Fischwirtschaft»	151		
Smärre meddelanden:			
Till byråchef för fiskeriärenden	152		
Tyska trålare på svenskt vatten	152		